

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt VII. De abdicatione rerum temporalium viro Evangelico necessaria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

semel admissum stuprum irrecuperabiliter de omni sacerdotali gradu, & ministerio Ecclesiastico depelli convictum, Idcirco Apostolus Paulus, & toties & tantopere discipulos Timotheum, & Titum, in quibus Ecclesie Magistros informat, castitatis perfecte admonet. *1. Tim. 5. in omni castitate, inquit. Et rursus ibidem: Te ipsum castum custodis. Et ad Tit. 2. Te ipsum probe exemplum bonorum operum in doctrina, in integritate, in gravitate: ut enim nihil contemptum ita ingenerat preceptoris, ut turpitudine ista & sordes: ita nihil est quod magis admittibilem reddat, atque perfecta quadam, atque omni suspitione libera pudicitia. Admirantur, inquit: 1. Pet. 4. non concurreritis vobis, in eandem luxuria confusionem. Virtutis quosdam celestis id esse, homines opinantur: quod barbari ubi intuentur, adeo suspiciunt, ut vix credant.*

Ad castitatis igitur donum tuendum, & conservandum, præter continuas ad DEUM preces, quantum fieri potest, fugiendæ sunt occasiones, atque vitandæ: tum quia sæpè qui inter barbaros versantur humanis ad virtutem auxiliis sunt destituti: quia cum societas bonorum magnum præsidium virtuti sit, societas enim exemplo suo excitat, sermone recreat, consilio instruit, orationibus adjuvat, autoritate continet, quæ omnia solitarie vivere deficiunt. Quare periculo ferè immenso, ut optime Acoſta *lib. 1. c. 92.* obleravit, expositus est, nisi alias divini us, magna ope adjuvemur, qui solitarius inter barbaros versatur: Tum etiam pudicitia ingens occasio, ubi hominum timor nullus, faminarum mira lascivia & procacitas, pudor penitus ignotus, & occasio frequentissima. Quare etiam timor DEI potentissimus sit, ad resistendum peccato; tamen ubi pudore pariter ac metu destituitur, facillimè nostra labetur in seras: maximè cum apud barbaras feminas, ut *Jos. Acoſta* affirmat, pudor tam deest, ut nihil hac in parte à pecude distet: imò verò cum pecudes pudore non superent, libidine superant.

Quare ut à tantis periculis, & occasionibus Ministri liberentur, danda est opera, ne minus quam duo simul cedant. Erenim Christus Dominus discipulos ad prædicandum binos misit, cum possent tamen singuli plures populos obire. Sed præceptor noster tum consolationi, tum cautioni suorum ipsa societate consulendum putavit tum etiam ædificationi securitatique externorum. Quam formam tenuit postea Apostoli, cum Petrum & Joannem mitterent *Athorum 2.* cum Barnabam & Paulum: cum Judam & Syllam, *Athorum 13.* & rursus *Athorum 15.* Barnabam & Marcum, Paulum & Syllam: atque ita pæne perpetuo.

CAPVT VII

De abdicatione rerum temporalium viro Evangelico necessaria.

Quemadmodum verò impudicitia fæditas despicabilem reddit prædicatorem, ita avaritiæ sordes faciunt odiosum: nec quicquam ma-

gis audientium animos à verbo Dei avertit, dum pietatem quæstum putant: & sicut scriptum est *Sap. 15.* vitæ conversationem compositam esse ad lucrum. Quam professionis Evangelicæ pestem Christus Dominus à prædicaturis discipulis diligentissimè amoluit *Matt. 10.* Nolite possidere aurum neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta, neque virgam; dignus enim est operarius cibo suo: gratis accepistis, gratis date. Quam diligenter, quam expressè, & minutim inculcatum? cibum solum suo Evangelicæ Dominus permittit, & quidem, ut prædicationis non sit causa, sed fructus. Quarite primum regnum Dei & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis. *Mat. 6.* Sed ne ipsum quidem cibum Paulus excellentissimus Prædicator admittit *1. Theſ. 2.* Sed laborat manibus suis, ne quem gravet, ut sine sumptu ponat Evangelium. Et *1. Cor. 9.* gloriæ docet quod nemini onerosus sit, cum possit oneri esse, ut Christi Apostolus.

Animadvertet sapiens architectus fabricam Evangelij quavis commodi specie etiam necessarii impediri, vel certè retardari: unde eligebat potius mori, quàm gloriam suam, id est, fructum Evangelij copiosum perdere. Quare præ omnibus Apostolis non solum amplius laboravit, sed multò etiam uberius fructificavit. Ingenerat revera exspoliatio hæc Evangelica animis hominum admirabilem quandam vim amoris, ut quem tuis commodis insudantem videas, oblitum sui rem propriam negligentem, hanc totis visceribus complectaris, tanquam syncerè & paternè tua curantem: Quare cupiditatem omnem & turpelicrum Principes Apostolorum Petrus & Paulus, in Ministris Ecclesie gravissimè detestantur *1. Pet. 5.* Si qua ergo plaga dolenda est in hac causa, avaritia est.

Denique his duobus, continentia, inquam, & pecuniæ contemptu, ita debet esse præditus Christi Minister, ut nec de ipso suspicio fingi possit. Multa quidem alia Apostolis crimina obiecta ab adversariis fidei Chrysoſt. dicit; ceterum cupiditatis aut impudicitia, etiam ab inimicis & mendacibus nunquam fuisse inculpato, quod in his omnes vellent, nolent, testimonium veritati dare cogentur: id quod in Christo Rege nostro advertere est: cum tamen invidiosissimè, ac iniquissimè oppugnaretur, ac profcinderetur ab impijs. Unde quidam Religiosus in India diuissimè versatus sapienter dicebat, non solum veritatem in hac parte, sed etiam opinionem studiosè esse querendam; ut hypocritam agere interdum minimè pœniteat. Ut enim virginalis fama, sic sacerdotale decus sinistra suspitione, facile violatur. Ita ergo se gerat Minister Evangelij, ut omni momento spectaculum se esse DEO, & Angelis, & hominibus cogitet. *1. Cor. 4.*